
MARCHWIANY (2) *ai*

Oba a jasne.

sg m D marchwian(e)mu (1). ◇ sg n a. pl A subst marohwian(e) (1).

Sł stp brak, Cn s.v. czerwony złoty marchwiany, Linde XVII w.

Przymiotnik od „marchew”, tu w znaczu. ‘marchew jadalna lub pastewna’; będący częścią tej rośliny (2) :

*Wyrażenia: »list marchwiany« (1): TO ziele roście na ogrodziech obphicie, ma pręth wyłoki á węzłowathy podobny włofkiemu koprowi á lifth nołtrzegowi albo marchwianemu iedno ifz miękfzy/woniaiączy *FalZioł* I 75b.*

*»nasienie marchwiane« (1): Profo pomłócić/ íemioná lniáne/ konopne: potym nańienia ogrodne wízelákíe/ [...] Márchwiáne/ Páłternakowe/ Piotrułzki *GostGosp* 72.*

AL